

Naar aanleiding van uw brief van 11 januari 2008 waarin u verzoekt om een afschrift van uw dossier meld ik het volgende.

Anders dan u kennelijk is medegedeeld heeft u vanzelfsprekend recht op inzage en een afschrift van uw dossier (artikel 30 Wetboek van Strafvordering).

Echter u heeft beroep ingesteld tegen het vonnis van de politierechter van 1 november 2007. Derhalve wordt uw zaak behandeld door het Gerechtshof alhier en dient u zich met het verzoek tot inzage/afschrift van het dossier te wenden tot het Ressortparket, eveneens gevestigd in het Paleis van Justitie alhier en bereikbaar via algemene telefoonnummer van het Paleis van Justitie.

Lopende dit beroep bij het Gerechtshof kan er niet tot invordering worden overgegaan.

Ik verzoek u dan ook de invordering hiervan te staken en gestaakt te houden totdat de het Gerechtshof heeft beslist op mijn beroep en mij dat per kerend schrijven schriftelijk te bevestigen.

In afwachting van uw schriftelijke bevestiging, verblijf ik;

////////////////////////////////////

Bij brief van 27 februari 2008 reageert uw hoofd afdeling Informatie L. Harmsma daarop letterlijk als volgt (zie achter tab 1) :

Geachte heer/mevrouw,

Naar aanleiding van uw brief van 10 februari 2008 bericht ik u dat voor de zaak met bovenvermeld strabisnummer een gratieverzoek is ingediend.

Voor de goede orde deel ik u mee dat gedurende de behandeling van het gratieverzoek de betalingsverplichting niet is opgeschort.

Ik heb uw brief doorgezonden naar het arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch. Het arrondissementsparket zal u nader informeren.

Ik vertrouw erop hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

**Hoogachtend
De directeur van het Centraal Justitieel Incasso Bureau.
Namens deze,**

**L Harmsma,
Hoofd afdeling Informatie**

Tegen uw bovengenoemd ingediend gratieverzoek, zonder voorafgaande toestemming, teken ik zeer ernstig bezwaar aan. Ik heb namelijk niets fout gedaan. Ik ben al 20 jaar lang het slachtoffer van een enorme grote criminele organisatie met minister Hirsch Ballin van justitie aan het hoofd die het bedrijf Gebr. van Aarle BV al maar liefst 20 jaar lang gebruikt als dekmantelbedrijf om letterlijk alles te vergiften met uiterst giftige kankerverwekkende stoffen als arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) zonder de vereiste vergunningen.

Als feitelijke bewijzen daarvoor vindt u bijgevoegd:

1. de brief van 21 juni 1993, kenmerk A-22-89 FB/am, van criminoloog prof dr. F. Bovenkerk aan de hoofdofficier van justitie mr. Ficq van het arrondissementsparket 's-Hertogenbosch (**zie achter tab 2**);
2. het voor mij achtergehouden geheime verslag van een geheime bespreking, gehouden op 18 augustus 1992, op het parket te 's-Hertogenbosch onder voorzitterschap van de officier van justitie mr. G. Bos (**zie achter tab 2**);
3. het artikel "Burgemeester schakelt een vertrouwensarts in" uit het Eindhovens Dagblad d.d. 1 september 1992 (**zie achter tab 2**);
4. de brief d.d. 3 september 1992, nummer: Dir/MvB/SW/u92-4662, van M.A.J.M. van Bakel, arts directeur GGD Stadsgewest Breda Bos (**zie achter tab 2**);
5. Verzoekschrift d.d. 7 november 2004 inzake Gebr. van Aarle B.V. aan dr. E.H.M. Hirsch Ballin als voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (**zie achter tab 3**);

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In mijn verzoekschrift d.d. 7 november 2004 aan de heer Hirsch Ballin in zijn vorige functie als voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State staat letterlijk het volgende geschreven:

////////////////////////////////////

Aantekenen.

Aan: De voorzitter van de
Raad van State,
dr. E.H.M. Hirsch Ballin,
Afdeling bestuursrechtspraak,
Postbus 20019,
2500 EA 's-Gravenhage.

OPEN BRIEF.

Sint Oedenrode, 7 november 2004.

Tevens verstuurd per fax 070 - 3651380 op 7 november 2004.

Ons kenmerk: Aar/07104/VV.

Betreft: J.M. van Rooij v/d Heijden, A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij-
van Nunen (appellanten)/

Verzoek om het treffen van voorlopige voorziening resp. schorsing van het vanaf 19 augustus 2004 tot 30 september 2004 ter inzage gelegde besluit d.d. 10 augustus 2004 van burgemeester en wethouders van Sint Oedenrode aan de Gebr. van Aarle B.V., Ollandseweg 159 te Sint Oedenrode **op basis van nieuwe feiten.**

Geachte voorzitter Hirsch Ballin,

Namens J.M. van Rooij v/d Heijden, A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij-van Nunen, hierna te noemen: appellanten, verzoeken wij u om het treffen van voorlopige voorziening resp. schorsing van het besluit van 10 augustus 2004 van burgemeester en wethouders van Sint Oedenrode aan de Gebr. van Aarle B.V. **op basis van nieuwe feiten:**

De bestaande feiten zijn.

Bij uitspraak nummer: 200404907/1 van 22 juli 2004 heeft staatsraad mr. K. Brink, als voorzitter, het impregneren van hout met het bestrijdingsmiddel Tanalith E 3485 geschorst op grond van de volgende overwegingen (**zie bijlage 1**):

2.4. Verzoekers voeren verder, kort weergegeven, aan dat bij het buiten opslaan van verduurzaamd hout dat nog warm is als gevolg van het impregneerproces, een emissie naar de lucht van gevaarlijke stoffen zal plaatsvinden. In dit verband hebben verzoekers gewezen op de lage vlampunten van een aantal in Tanalith voorkomende stoffen: 85 °C (Monoethanolamine), 141 °C (Nonylfenol) en 118 °C (2 Ethylhexaanzuur).

2.5. Een melding mag niet worden geaccepteerd indien de gemelde verandering leidt tot andere nadelige gevolgen voor het milieu dan die ingevolge de vergunning mogen worden veroorzaakt. De voorzitter gaat ervan uit dat bij het buiten opslaan van het hout na voltooiing van het impregneerproces enige emissie van de bestanddelen van het impregneermiddel naar de lucht zal plaatsvinden. Derhalve moet worden aangenomen dat het gebruik van Tanalith waarop de melding betrekking heeft leidt tot andere emissies – en daarmee tot andere nadelige gevolgen voor het milieu – dan het ingevolge de vergunning toegestane gebruik van Superwolmanzout-Co. Dat de emissies wellicht zeer gering van omvang zijn, maakt dat niet anders.

Gelet op het voorgaande concludeert de voorzitter dat verweerder de melding in strijd met artikel 8.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer heeft geaccepteerd. Hij ziet daarin aanleiding de na te melden voorlopige voorziening te treffen.

I. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode van 4 mei 2004

De Gebr. van Aarle B.V. trekt zich van deze bindende uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niets aan en is in geschorste toestand gewoon begonnen met het impregneren van hout met het bestrijdingsmiddel Tanalith E 3485.

Dit heeft de Gebr. van Aarle B.V. bij monde van directeur Erik van Aarle tegenover staatsraad mr. J.M. Boll ter zitting op 25 oktober 2004 in zaaknummer 200408002/2/M1 schriftelijk bevestigd.

Als waardering daarvoor heeft staatsraad mr. J.M. Boll, als voorzitter, bij wijze van voorlopige voorziening hierover het volgende beslist (**zie bijlage 2**):

2.3.2 Bij brief van 27 januari 2004 is de vergunningaanvraag gewijzigd en aangevuld. Daarbij is aangegeven dat niet meer vergunning wordt gevraagd voor maximaal zes charges te impregneren hout per dag, maar voor gemiddeld anderhalve charge per dag. Anders dan verzoekers menen is geen vergunning gevraagd of verleend voor zes charges per dag. Verweerder stelt kort weergegeven dat, indien al sprake is van emissies als gevolg van impregneren, deze zeer gering zullen zijn. Daarbij wijst hij erop dat fixatie van het impregneermiddel plaatsvindt, zodat geen ongefixeerd hout in de open lucht zal staan. Verder is de toegepaste impregneer- en fixatietechniek met behulp van stoom volgens hem de best bestaande en uitvoerbare techniek is. Gelet hierop, gezien de aan de vergunning verbonden voorschriften met betrekking tot het impregneren en gezien het feit dat Tanalith een op grond van de

Bestrijdingsmiddelenwet 1962 toegelaten middel is, is er volgens verweerder geen reden om de vergunning voor het impregneren van hout met Tanalith te weigeren. De voorzitter is er, mede gezien de hiervoor weergegeven motivering van verweerder, niet van overtuigd dat mogelijke emissies van Tanalith of bestanddelen daarvan als gevolg van het impregneren van gemiddeld anderhalve charge per dag van dien aard zijn, dat daarvoor geen vergunning had kunnen worden verleend. Hij ziet geen aanleiding om in afwachting van de behandeling van het geding in de bodemprocedure een voorlopige voorziening te treffen met betrekking tot het gebruik van Tanalith.

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat staatsraad mr. J.M. Boll, als voorzitter, in zijn uitspraak 200408002/2 de eerdere uitspraak hierover van staatsraad mr. K. Brink, als voorzitter, onderuit heeft gehaald zonder daarover ook maar enige nieuwe feitelijke informatie (in een vorm van een onderzoeksrapport) te hebben ontvangen.

Deze uitspraak heeft de Gebr. van Aarle B.V. van staatsraad mr. J.M. Boll gekregen als beloning voor het overtreden van de uitspraak 200404907/1 van 22 juli 2004 van zijn collega mr. K. Brink. **Het plegen van misdrijven wordt door staatsraad mr. J.M. Boll dus daadwerkelijk beloond.**

Opvallend daarbij was dat staatsraad mr. J.M. Boll in deze zaak tijdens de behandeling ter zitting op 25 oktober 2004 de rechtszaal heeft verlaten om een telefoontje te plegen. Dat een rechter (staatsraad) tijdens de hoorzitting de zaal verlaat om persoonlijk een telefoontje te plegen en later weer terugkomt om de behandeling ter zitting voort te zetten heb ik nog nooit eerder meegemaakt.

Met bovengenoemde uitspraak van staatsraad mr. J.M. Boll heb ik feitelijk bewezen dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet onafhankelijk is maar zich laat beïnvloeden door een de landelijke politiek die het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. al 16 jaar lang gebruiken als dekmantelbedrijf. Als feitelijke onderbouw daarvoor verwijs ik u naar de volgende webpagina bij de Sociale Databank Nederland (SDN) op internet: <http://www.sdn.nl/ed-nijpels-en-zijn-verzwegen-tweede-agenda.htm> met al haar aan- en doorkliks. Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

De in de hoorzitting van 25 oktober 2004 overlegde feitelijke bewijsstukken.

Voor en tijdens de hoorzitting op 25 oktober 2004 heb ik aan staatsraad mr. J.M. Boll, als voorzitter, de feitelijke bewijsstukken overlegd waarin staat geschreven dat de staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (voor deze: het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen) bij besluit van 25 november 1993 de het door Hickson Garantor Nederland B.V. aangevraagde bestrijdingsmiddel Tanalith 3485 onder toelatingsnummer 11323 N heeft vrijgegeven met op het etiket de volgende genoemde chemische stoffen: **(zie bijlage 3)**

<i>Koper(II)carbonaathydroxide</i>	247 g/l
<i>Boorzuur</i>	65 g/l
<i>Tebuconazole</i>	7 g/l

Als feitelijk bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd het veiligheidsinformatieblad van Tanalith E 3485, toelatingsnummer 11323 N, van Arch Timber Protection B.V. (voorheen Hickson Garantor Nederland B.V.) (zie bijlage 3)

Met in bijbehorend verslag chemisch onderzoek dd. 22 februari 1993 van scheikundige drs. H.R. Reus van de Keuringsdienst van Waren Groningen, dat onderdeel uitmaakt van het door het College voor de Toelating Bestrijdingsmiddelen voor eenieder (16 miljoen Nederlanders) geheim gehouden dossier, is feitelijke komen vast te staan dat het onder toelatingsnummer 11323 N vrijgegeven bestrijdingsmiddel Tanalith 3485 in werkelijkheid de volgende chemische stoffen bevat (zie bijlage 4).

<u>Opgegeven samenstelling.</u>	<u>g/l</u>
<i>Koper(II)carbonaathydroxide (> 54% Cu)</i>	297,0
<i>Boorzuur</i>	65,2
<i>Preventol A 8 (tebuconazole, > 93%)</i>	7,0
<i>Monoethanolamine</i>	549,1
<i>Nonylfenol 12 mol EO</i>	13,0
<i>Diisooctylftalaat</i>	45,1
<i>2 Ethylhexaanzuur</i>	40,9
<i>Silicone defoamer</i>	7,5
<i>Water</i>	295,5

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat de volgende chemische stoffen in de volgende hoeveelheden wel in het toegelaten bestrijdingsmiddel Tanalith E 3485, toelatingnummer 11323 N, aanwezig zijn maar niet op het etiket staan vermeld en daarmee voor eenieder (16 miljoen Nederlanders) opzettelijk worden verzwegen.

<i>Monoethanolamine</i>	549,1 g/l
<i>Nonylfenol 12 mol EO</i>	13,0 g/l
<i>Diisooctylftalaat</i>	45,1 g/l
<i>2 Ethylhexaanzuur</i>	40,9 g/l
<i>Silicone defoamer</i>	7,5 g/l

Tijdens de hoorzitting op 25 oktober 2004 heeft staatsraad mr. J.M. Boll duidelijk laten blijken dat hij dit geen enkel probleem vindt, hetgeen hij bij uitspraak 200408002/2 van 5 november 2004 schriftelijk heeft bevestigd.

Nieuw feitelijk bewijsstuk niet eerder overlegd.

Recent ben ik in het bezit gekomen van het volgende nieuwe bewijsstuk:

- Het etiketteringsadvies d.d. 14 september 1993, kenmerk: DGA/G/TOS/93/10050, van drs. J. Mook. (met als contactpersoon drs. G. Idema) van de afdeling toxische stoffen van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid dat onderdeel uitmaakt van het voor eenieder (16 miljoen Nederlanders) geheim gehouden dossier, waarop het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen bij besluit van 25 november 1993 het bestrijdingsmiddel Tanalith 3485 onder toelatingsnummer 11323 N heeft vrijgegeven (**zie bijlage 5**).

Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

In betreffend etiketteringsadvies d.d. 14 september 1993 heeft toxicoloog drs. J. Mook namens de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen hierover letterlijk het volgende geschreven:

**College voor de Toelating van
Bestrijdingsmiddelen
Postbus 217
6700 AE Wageningen**

**Uw brief
93/1494**

**Ons kenmerk
DGA/G/TOS/93/10050**

**Doorkiesnummer
3335302**

**Onderwerp
Etiketteringsadvies
Tanalith 3485 (92-235 T)**

**Datum
14.09.1993**

**Contactpersoon
Drs. G. Idema**

Hierbij geef ik u het etiketteringsadvies voor Tanalith 3485 (92-235 T), op basis van kopercarbonaat.

Bij het ontwerp van dit advies werd zoveel mogelijk gebruik gemaakt van bekende gegevens omtrent toxiciteit van samenstellende componenten, van acute toxiciteit en huidirritatiestudie van de formulering en van oogirritatiestudie van een vergelijkbare formulering (Tanalith 3436).

Symbool : C

R-zinnen : 20/22, 37, 34, 41.

S-zinnen : 2, 13, 20/21, 23, 26, 27, 28, 36/37/39 (gezicht), 44

Onderbouwing

De gevarenzin R 20 dient te worden toegekend indien de inhalatoire LC 50 van een formulering ligt in het traject tussen 2 en 20 mg/l en er inhalatoire blootstelling mogelijk is.

Inhalatoire blootstelling is mogelijk aan monoethanolamine (dit is een vluchtige stof). De EEG heeft monoethanolamine (EG nr. 603-030-00-8) ingedeeld en geëtiketteerd met Xn. R 20, 36/37/38.

Op grond van de rekenregels van de Algemene Preparatenrichtlijn dient aan een middel de R 20-zin te worden toegekend wanneer de concentratie van de aldus geëtiketteerde stof meer dan 25 % bedraagt. Tanalith 3485 bevat 41,6 % monoethanolamine, derhalve wordt aan Tanalith 3485 de R 20 zin toegekend.

De gevarenzin R 22 dient te worden toegekend indien de orale LD 50 van een vloeibaar middel ligt tussen 200 en 2000 mg/kg. De orale LD 50 van Tanalith bedraagt 650 mg/kg voor vrouwelijke ratten en 745 mg/kg voor mannelijke ratten: derhalve wordt R 22 toegekend.

De gevarenzin R 34 dient te worden toegekend indien na aanbrengen van een middel op de huid van een proefdier en blootstelling van ten hoogste 4 uur, het huidweefsel over de volledige dikte wordt aangetast en niet is aangetoond dat de beschadigingen reversibel zijn. Op grond van de rapportage van de huidirritatietest met Tanalith 3485 is niet vast te stellen dat de huid aan het einde van de observatieperiode weer volledig structureel en functioneel hersteld was. (Onbekend is o.a. of er littekenweefsel is ontstaan.) De scores van de eerste drie etmalen zijn voor erytheem hoger dan 2: daarnaast werd waargenomen dat de huid verbrandingsverschijnselen vertoonde bij twee van de drie dieren. Op dag 7 waren bij twee van de drie dieren nog verbrandingsverschijnselen waargenomen en bedroeg de score voor erytheem resp. 2 en 4. Derhalve is de gevarenzin R 34 toegekend.

De gevarenzin R 37 dient te worden gegeven indien een middel irriterende effecten op de ademhalingswegen veroorzaakt. Monoethanolamine (EG nr. 603-030-00-8) is door de EEG ingedeeld en geëtiketteerd met Xn. R 20, 36/37/38. Volgens de rekenregels van de Algemene Preparatenrichtlijn dient aan een middel de gevarenzin R 37 te worden toegekend wanneer de concentratie van de aldus geëtiketteerde stof in het middel groter is dan 30 %. Dit is bij Tanalith 3485 het geval: derhalve wordt R 37 toegekend.

De gevarenzin R 41 dient te worden toegekend indien bij het aanbrengen in het oog van een dier ernstige oogbeschadigingen ontstaan die 24 uur of langer na het indruppelen van de teststof aanhouden, of niet is aangetoond dat de beschadigingen een reversibel karakter dragen. Gezien het feit dat de aanvrager geen oogirritatiestudie met de formulering heeft geleverd, is de oogirritatie van de formulering ingeschat op grond van de geleverde huidirritatiestudie met de formulering.

Op grond van de ernstige en langdurige huideffecten, wordt vooralsnog aangenomen dat de formulering in contact met de ogen ernstige irreversibele effecten zal veroorzaken.

Uit gegevens van een oogirritatiestudie met de vergelijkbare formulering Tanalith 3436 bleek dat dat middel irreversibele oogbeschadiging veroorzaakte.

Op grond van het bovenstaande wordt aan Tanalith 3485 de gevarenzin R 41 toegekend.

Drs. J. Mook
Afdeling Toxische Stoffen

etad Tanalith 3485

Met dit etiketteringsadvies heeft toxicoloog drs. J. Mook, namens de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen bij brief van 14 september 1993 feitelijk helder kenbaar gemaakt dat op grond van de Algemene Preparatenrichtlijn de aanwezigheid van 549,1 g/l monoethanolamine in het bestrijdingsmiddel Tanalith 3485 E op het etiket had moeten worden vermeld.

Ook staat daarin vermeld dat de vluchtige monoethanolamine dampen blijvende gezondheidsschade aan ademhaling, huid en ogen veroorzaakt en dat inademing en aanraking met de ogen en huid moet worden voorkomen.

Daarop zijn volgende risico-zinnen (R-zinnen) en veiligheids-zinnen (S-zinnen) van toepassing:

- R20/22: *Schadelijk bij inademing en opname door de mond.*
 - R 34: *Veroorzaakt brandwonden.*
 - R 37: *Irriterend voor de ademhalingswegen.*
 - R 41: ***Gevaar voor ernstig oogletsel.***
 - S 2 : *Buiten bereik van kinderen houden.*
 - S 13: *Verwijderd houden van eet- en drinkwaren en van diervoeder.*
 - S20/21: *Niet eten, drinken of roken tijdens gebruik.*
 - S23: ***Gas/rook/damp/spuitnevel niet inademen***
 - S26: *Bij aanraking met de ogen onmiddellijk met overvloedig water afspoelen en deskundig medisch advies inwinnen.*
 - S27: *Verontreinigde kleding onmiddellijk uittrekken.*
 - S28: ***Na aanraking met de huid onmiddellijk wassen met veel...(aan te geven door de fabrikant)***
 - S36/37/39: *Draag geschikte beschermende kleding, handschoenen en een beschermingsmiddel van de ogen/het gezicht.*
-

Bovengenoemde risico-zinnen en veiligheids-zinnen zijn met name het gevolg van de aanwezigheid van de chemische stof monoethanolamine in een concentratie van 41,6% (549,1 g/l) in het bestrijdingsmiddel Tanalith E 3485.

In overeenstemming met bijbehorend etiketteringsadvies van 14 september 1993 van toxicoloog drs. J. Mook, gegeven namens de minister van SZW, had op de toelatingsbeschikking van 25 november 1993 (toelatingsnummer 11323 N) de aanwezigheid van 549,1 g/l monoethanolamine moeten zijn vermeldt. Nu dat niet is gebeurd en betreffende etiketteringadvies d.d. 14 september 1993 (**zie bijlage 5**) onderdeel uitmaakt van het voor eenieder (16 miljoen Nederlanders) geheim gehouden dossier waarop het bestrijdingsmiddel Tanalith 3485 bij besluit van 25 november 1993 (**zie bijlage 6**) onder nummer 11383 N is toegelaten, betekent dat ik hiermee het vanaf 25 november 1993 samenspannend handelen van een grote criminele organisatie feitelijk volledig heb blootgelegd.

Het tijdens de hoorzitting van 25 oktober 2004 weglopen van behandelend staatsraad mr. J.M. Boll in deze zaak, om persoonlijk een telefoontje te gaan plegen is voor mij daarmee erg bedenkelijk geworden. Dit mede in het licht van de vele voor mij onbegrijpelijke uitspraken van staatsraad mr. J.M. Boll in het verleden met betrekking tot houtimpregneerbedrijf Gebr. van Aarle B.V. toen dat bedrijf nog met het arseenhoudende superwolmanzout-Co van dezelfde Hickson Garantor Nederland B.V. (Thans: Arch Timber Protection B.V.) zo'n 5000 m³ hout per jaar impregneerde. Daarmee heeft het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. in het totaal maar liefst zo'n 56.500 kg arseen en zo'n 79.000 kg chroom VI, zijnde zwarte lijststoffen, op een ongecontroleerde wijze in Sint Oedenrode en omgeving in het milieu gedumpt. Dit met de wetenschap dat betreffend superwolmanzout-Co is samengesteld uit hoogproblematisch afval van Billiton/Shell en betreffende zwarte lijststoffen, vanwege hun milieugevaarlijke eigenschappen als carcinogeniteit, mutageniteit en bioaccumulatie – die een ernstig risico inhouden – al vanaf 1986 in Internationaal verband met de best bestaande techniek uit het milieu hadden moeten worden geweerd.

Het is dus diezelfde samenspannende criminele organisatie die Billiton/Shell via de dekmantelbedrijven als de Gebr. van Aarle B.V. - met misbruik van miljarden euro's aan overheidssubsidie - onder de dekmantels van komokeur, ecologisch, milieuvriendelijk, duurzaam, bescherming van de tropische regenwouden e.d. geheel Nederland heeft vergiftigd met maar liefst zo'n 13 miljoen kilogram arseen en 30 miljoen kilogram chroom VI. Dit alles om daarmee Billiton/Shell met grote winsten van haar hoogproblematisch afval af te helpen, terwijl dat wettelijk tegen zeer hoge kosten eeuwig veilig had moeten worden opgeslagen. Voor de feitelijke onderbouw verwijs ik u naar het artikel "Aan die 13 miljoen kilo arsenicum en die 30 miljoen kilo chroom VI kan het niet gelegen hebben" d.d. 19 januari 2004 van de bekende journalist Pamela Hemelrijk bij Polie op internet adres: **[http://www.biomassa.polie.nl/Pamela Hemelrijk/pamela hemelrijk ad van rooij.htm](http://www.biomassa.polie.nl/Pamela_Hemelrijk/pamela_hemelrijk_ad_van_rooij.htm)** met bijbehorende doorkliks. Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat deze zware georganiseerde misdaad, die het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. al 16 jaar lang gebruiken als dekmantelbedrijf, met misbruik van miljarden euro's aan overheidssubsidie, geheel Nederland heeft vergiftigd met als gevolg dat miljoenen Nederlanders daarvan ernstig ziek zullen worden totdat, na een lange lijdensweg de (kanker)dood erop volgt. Dit alles met maar een doel te weten:

"Billiton/Shell e.a. moeten hun hoogproblematisch gevaarlijk afval via Hickson Garantor Nederland B.V. (thans: Arch Timber Protection B.V.), dat wettelijk tegen zeer hoge kosten eeuwig had moeten worden opgeslagen, via dekmantelbedrijven als de Gebr. van Aarle B.V. duur kunnen verkopen om de aandeelhouders van Shell/ Billiton daarmee onrechtmatig met miljarden euro's te verrijken."

Het is deze zware georganiseerde misdaad die het bedrijf Gebr. van Aarle B.V. al 16 jaar lang gebruiken als dekmantelbedrijf en die door de Raad van State al 16 jaar lang wordt geholpen.

Hoever heeft bovengenoemde georganiseerde misdaad zich geïnfiltreerd.

Hoever bovengenoemde georganiseerde misdaad zich heeft weten te infiltreren kunt u lezen in mijn bij brief van 29 maart 2004 ingediende bedenkingen tegen onderliggend ontwerpbesluit van burgemeester en wethouders van de gemeente Sint Oedenrode (zie: **www.sdnl.nl/ekc-bw66.htm**) Daarin staat hierover letterlijk het volgende geschreven: